

Ukrajinská pohádka

Як соловейко чоловіка розуму навчив

Один чоловік піймав соловейка і хотів його з'їсти. Але пташок каже до нього:

– Ні, ти мною не наїсися, чоловіче; краще пусти мене, і я тебе навчу трьох речей, які тобі у великій пригоді стануть.

Той чоловік втішився і пообіцяв відпустити, якщо той добре скаже.

І каже соловейко:

– Ніде того не їж, що не годиться. Ніде того не шкодуй, чого вже не можна повернути. Ніколи річам неподобним не вір.

Почувши це, чоловік пустив соловейка.

А соловейко хотів довідатись, чи навчився той чоловік його ради. Полетів угору і каже до нього:

– О-о-о! Зле зробив, що мене пустив! Якби ти знав, який я скарб у собі маю, ніколи не пустив би мене! Бо в мене є дорога і велика перлина; якби ти її дістав, зараз би багатцем зробився.

Почувши те, чоловік дуже засмутився, підскочив угору до соловейка і просив, щоб він повернувся до нього.

Тоді соловейко каже:

– Тепер я пізнав, що ти дурний чоловік. Все, що я тебе вчив, пішло марно. І шкодуєш за тим, що вже не може повернутись. Неподібній речі ти повірив! Дивися, який я маленький. Де ж у мені може вміститися велика перлина?!

Та й полетів собі. ■

Jak slavík učil člověka moudrosti

Jeden člověk chytil slavíka a chtěl ho sníst. Ale ptáček mu říká:

„Ne, já tě nezasytím, človče. Raději mě nech letět a já tě naučím třem věcem, které se ti jednou budou hodit.“

Muže to potěšilo a slíbil, že ho nechá letět, pokud slavík splní svůj slib.

A slavík říká:

„Nikdy nejez, co ti nechutná. Nikdy nelituj toho, co již nelze vrátit. Nikdy nevěř hloupostem.“

Jakmile to člověk uslyšel, pustil slavíka.

Ale slavíka zajímalo, jestli si ten člověk doopravdy vzal jeho rady k srdci, a povídá mu:

„Ouha! Špatně jsi udělal, když jsi mě nechal letět! Kdybys věděl, jaký poklad u sebe mám, nikdy bys mě nepustil! Neboť mám drahou a velkou perlu; kdybys ji získal, byl by z tebe teď boháč.“

Když to muž slyšel, zesmutněl, skočil po slavíkovi a žádal ho, aby se k němu vrátil.

Slavík na to říká:

„Teď vím, že jsi hloupý člověk.

Všechno, co jsem tě učil, bylo marné. Lituješ toho, co se již nemůže vrátit. Věříš hloupostem! Podívej, jak jsem malý. Kam by se asi ta velká perla vešla?!“

A uletěl. ■

